

gen Henseende berettiger til at mene, at den kommunale Administration hverken i By eller paa Land er i egentligt Forfald. Derfor vil jeg for mit Vedkommende afgjort stille mig imod enhver som helst Regel eller ethvert som helst Cirkulære fra Ministeriet eller enhver som helst Lovgivning, som vilde hjemle embedsmæssig Adgang til at øve Kontrol med Sogneraadsmødlemmer. Jeg vil absolut modsætte mig, at man skulde kunne lade en Embedsmand tage ud og undersøge en Sogneraadshovedmands eller et Sogneraadshovedmands Sager; det maa være de overordnede, man har i Amdsraadene, der maa besørge dette. I Birkerød kan det have bristet noget, og det har ikke været let at komme til Bunds i. Men det, som jeg mener er Bristen i mange Kommuner, er, at Regnskabet som Regel ikke kan afsluttes den første April. De har en Række Refusioner, som kommer ind paa Sogneraadets Regnskab 2, 3, ja, 4 Maaneder efter, at Regnskabet skulde være afsluttet, og maa derfor føre et dobbelt Regnskab i 3—4 Maaneder i den første Del af Aaret, dels det gamle Regnskab, som først skal afsluttes, og dels det nye, som skal paabegyndes. Her er det efter min Mening, at Svagheden opstaar, og her er det, at mange, som i og for sig ikke vil, farer vild. Derfor tror jeg, at det Forslag, som Sogneraadshovedmanden i Værløse, Seminarlærer Hauch, fremkom med i „Roskilde Dagblad“, og som jeg har set i Sogneraadstidende, er godt; det er godt, om det paabydes, at der skal føres en Kassebog ikke alene for det forløbne Aar, men der skal straks paabegyndes en ny Kassebog for det Aar, der er begyndt. Det vilde hjælpe ganske betydeligt. Saa vilde Revisionen, den Dag den kommer, uanset naar det sker, nøjagtigt kunne oplyse, hvad der skal være i Kassen. Men nu er det en Svaghed, at Revisionen, naar den kommer 3—4 Maaneder efter, at Regnskabet skulde være afsluttet, og de ikke har en ny Kassebog at se paa, ikke kan fastslaa, hvad der faktisk skal være i Kassen. Men det er det, der skal til. Da jeg var Sogneraadshovedmand, førte jeg altid to Kassebøger, en for det forløbne Regnskabsaar, saa længe Regnskabet endnu ikke var afsluttet, og en ny for det Regnskabsaar, der var paabegyndt. Saa kunde Revisionen, naar den fik begge Bøger udleveret, nøjagtigt se, hvad der skulde være i Kassen. Naar dette sker, tror jeg, det væsentligste er iagttaget af, hvad der kan gøres for at faa et rigtigt

Regnskab. Jeg tror nemlig, at adskillige Gange, naar der har været et Underskud i en Sogneraadshovedmands Kasse, beror det paa, at vedkommende maaske har været uøvet i Regnskabsføring, og at han mange Gange har betalt Regninger og afholdt Udgifter, uden at han har sørget for at faa Bilag derfor, saaledes at han derved ofte har tabt meget betydelige Beløb. Jeg tror derfor, man fra autoritativ Side bør tage Spørgsmaalet op paa det Grundlag, at man indskærper Sogneraadene, at de ikke farer vild, som man gjorde i Birkerød, at de fører Kassebøger baade for det gamle Aar og for det nye Aar paa samme Tid, og at begge Bøger skal overleveres til Revisionen. Saa tror jeg, man har iagttaget noget af det, der er det mest væsentlige for at faa det rigtige Regnskab frem.

Endnu vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om Erhvervskrisen. Det ærede Medlem Hr. Stauning holdt jo en til Tider meget munter Tale forleden Dag. Den skulde give Udtryk for, at han var bekymret for den Erhvervssituation, vi staar i; dog maa jeg sige, at man ikke fik noget stærkt Indtryk af hans Bekymring, men han var sikkert bekymret. Paa mig virkede Talen som en Bunke Halm uden Kærne og slet ikke som et Bidrag til Løsning af den Krise, vi staar i. Det forekommer mig ikke, at der var noget som helst i det ærede Medlems Tale, der overhovedet kunde give Holdepunkt for en Løsning af Krisen. Der var efter min Mening heller ikke noget, der tydede paa Samarbejde, men vi har jo ogsaa hørt, at Regeringen bør bekæmpes til det yderste, og der er altsaa ikke noget, der giver Holdepunkt for Samarbejde med Socialdemokratiet. Jeg tror, at Socialdemokraterne tager fejl ved at tro, at de kan løse nogen Krise her i Landet uden Samarbejde med andre. De kan føle sig saa magtfuldkomne, som de vil, talmæssig set, men de vil ikke kunne løse nogen Erhvervskrise i Danmark uden i Samarbejde med andre. Der er indbudt til Samarbejde, og det tror jeg, de vil blive nødsaget til at tage imod, hvis de overhovedet vil have nogen Lindring i denne Krise ved Foranstaltninger fra Lovgivningsmagtens Side.

Det, man altid hører fra Socialdemokratiet, naar man fra Venstre taler om, at Arbejdet maa betale sig, er det, at man siger „Løntrykkeri“. Det er det eneste Svar, man faar, naar der bliver sagt, at Arbejdet maa svare sig, og at man ikke kan blive ved at give Tilskud til Dag-